

Jordi Saban, l'alegria de la vida

Pallasso professional i productor de teatre còmic

“Vaig començar amb 11 anys a fer d'ajudant d'un mag de Mataró que es diu Esteve Camps, més conegut com el Mag Màgic”, explica Jordi Saban. En els espectacles de màgia va sortir la figura de pallasso, paper que va esdevenir de Saban. “Em vaig començar a informar, vaig fer cursos...”, recorda el pallasso. Actualment, viu exclusivament d'aquesta feina. El pitjor, per a ell, és la inestabilitat econòmica, tot i que no és un obstacle insalvable. “Viure de qualsevol feina és dur avui dia i la part maca de la feina li treu ferro a la lletja”, afirma.

Durant uns anys, Saban va estar parat pel què fa als escenaris. “A casa em deien que havia de buscar una feina i vaig estudiar i treballar de pastisser”, explica el pallasso. Però l'any 2000 va arribar una proposta molt interessant: anar a Guatemala amb Pallassos Sense Fronteres. “Vaig penjar el davantal, em vaig embolicar la manta al cap

i hi vaig anar”, diu Saban. Quan va tornar de l'experiència, no va tornar a guardar el nas vermell.

Festes populars, celebracions privades, grans esdeveniments com el Fòrum de les cultures o petites trobades en pobles petits. Jordi Saban no es nega a res. “Per a mi és tant important actuar al Liceu com a Ripollet, l'experiència és la suma de tot”, assegura el pallasso. Així mateix, ha treballat amb grans personatges: Tortell Poltrona o Jango Edwards. Actualment, Saban té molts projectes en marxa, entre ells una prova pilot per un programa infantil a televisió.

Tot i que no li faria res treballar en altres oficis en cas de necessitat, Saban vol ser pallasso per sempre. “Al principi el meu pare hagués donat el que fos perquè no m'hagués dedicat a això”, assegura, “però ara és molt feliç de veure que m'hi dedico i que m'encanta”, explica Jordi Saban.

LAURA ARIAS

Apunts

Defineix-te

Sóc molt boig, amic dels meus amics, el què m'agrada és gaudir de la vida

Un llibre

“Generacions”, d'Agustí Franch

Una pel·lícula

“El Cantante”, de Leon Ichaso, amb Marc Anthony i Jennifer Lopez

Un viatge

He anat a Mèxic un parell de cops i al novembre, si puc, hi tornaré. És molt recomanable

Un pallasso

Charlie Rivel

Un somni

Morir amb les botes posades

“Els altars eren escenaris”

➔ “A Guatemala vaig topar amb la misèria cara a cara”, afirma Jordi Saban

Mentre Saban es barallava amb el sucre i la nata a la pastisseria, la proposta de marxar a Guatemala el va fer tornar a l'escenari. Durant dos mesos va anar a camps de treball i assentaments per dur la rialla on no arribaven els diners. “Vaig topar amb la misèria, era gent molt pobra però alhora molt feliç”, relata Saban. La situació d'aquell país va colpir amb força el pallasso, que assegura que va estar uns dies “en xoc”. A falta de teatres molts dels espectacles es realitzaven a l'interior dels temples: “Tapàvem l'altar amb una tela i actuàvem allà, amb les esglésies plenes de gent”, recorda el pallasso. A Guatemala, com en molts altres llocs, Pallassos sense fronteres van col·laborar amb Metges sense fronteres. De fet, “molts estudis demostren que el riure és curatiu”, afirma Saban.

FOTO: XÈNIA SOLA